

อานิสส์

บุชาด้วยดอกกราชพฤกษ์

ดิฉันได้เห็นพระภิกษุรูปหนึ่ง ท่านเดินบิณฑบาตอยู่ใน
พระนคร ตอนนั้น ดิฉันเองไม่มีไทยธรรมอะไรที่จะถวายท่าน
มีเพียงดอกกราชพฤกษ์กำหนึ่งเท่านั้น แม้กระนั้นก็ตาม ดิฉัน
คิดว่าการที่เราเห็นบุญเขตเช่นนี้แล้ว จะไม่ถวายอะไรเลยนั้น
เป็นการไม่สมควร จึงน้อมถวายดอกกราชพฤกษ์นั้นแด่
พระภิกษุรูปนั้น ด้วยพลแห่งบุญนั้น ดิฉันจึงได้ทิพยสมบัติเช่นนี้

อ่านสิ่งเหล่านี้ด้วยดอกกราฟิกซ์

๕๒

การเกิดมาได้อัตภาพเป็นมนุษย์นั้น พระลัมมัลลพุทธเจ้าตรัสว่า เป็นการยากแสนยาก แต่การดำรงภาวะของความเป็นมนุษย์ให้บริสุทธิ์บริบูรณ์ได้นั้น เป็นสิ่งที่ยากยิ่งกว่า เพราะโอกาสพลั้งพลาดนั้นมีอยู่มาก ต้องรู้จักดำรงตนให้ห่างไกลจากบาปอกุศลทั้งหมด เมื่อเกิดมาเป็นมนุษย์แล้ว การระคับระคองตนเองให้ตั้งมั่นอยู่ในลัมมาภิภูมิจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง และลัมมาภิภูมิจึงของเราจะหนักแน่นมั่นคงได้นั้น ต้องเกิดจากใจที่บริสุทธิ์ผ่องใส และใจจะผ่องใสและบริสุทธิ์ได้นั้น ต้องเป็นใจที่หยุดนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ กึ่งกลางตัวของเราเอง หยุดอยู่ตรงนี้ให้ได้ทั้งวันทั้งคืนทีเดียวชีวิตจึงจะเข้าถึงความสมบูรณ์

มีวาระพระบาลีที่ปรากฏอยู่ใน วิหารวิมาน ความว่า

“เอโส ทิ สงฺโฆ วิปฺโล มหคฺคโต
เอสปฺปเมยฺโย อุตฺถิว สาคโร
สา ทกฺขิณา สงฺฆคตา ปตฺติภูจिता
มปฺปผลา โลกวิทูทิ วนฺณิตา

พระสงฆ์เป็นบุญเขตอันไพศาลคำนวณนับมิได้ เหมือน
สาครมหาสมุทรที่คำนวณนับไม่ได้ ทักขิณาทานที่ถึงพระสงฆ์
ย่อมดำรงมั่นและมีผลมาก พระศาสดาผู้รู้แจ้งโลก ทรง
สรรเสริญนาบุญอันเลิศนี้”

อานิสงส์บูชาด้วยดอกราชพฤกษ์

๕๓

พระลัมมาลัมพุทเธเจ้าตรัสว่า บุคคลที่สร้างบุญในบุญเขตใด แม้จะทำเพียงเล็กน้อยก็ได้รับผลมาก หากทำมาก ก็ยิ่งทำให้ได้เพิ่มพูนทวีขึ้นไปอีก บุญเขตนั้นไม่มีในที่อื่นเลย มีอยู่แต่ในพระพุทธศาสนาเท่านั้น พระดำรัสนี้เป็นเหมือนประทีปส่องทางให้ผู้หวังบุญ ได้หาโอกาสให้กับตนเองในการสั่งสมบุญในบวรพระพุทธศาสนา ฉะนั้นบัณฑิตนักปราชญ์ในกาลก่อนทั้งหลาย จึงพากันสร้างบุญกันอย่างเต็มที่ ไม่เคยมีคำว่าไม่พร้อมอยู่ในหัวใจเลย มีแต่จะกระทำความพร้อมให้บังเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา

เมื่อเรามีโอกาสเกิดมาเป็นมนุษย์แล้ว ก็ต้องหมั่นสั่งสมบุญให้มากๆ ประมาทไม่ได้เลย โดยเฉพาะการให้ทาน จัดเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะจะเป็นการกำจัดมลทิน คือ ความตระหนี่ออกจากใจ กระแสธารแห่งบุญนี้จะดึงดูดมหาสมบัติให้บังเกิดขึ้นอย่างเป็นอัศจรรย์ เราจะไม่พบกับความลำบาก ไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใดก็ตาม มีเรื่องจริงที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีตที่หลวงพ่อยากจะนำมาเล่าให้ทุกท่านได้ฟังกัน จะได้ไม่พลาดโอกาสในการสั่งสมบุญ จะได้มีกำลังใจชวนชวนหาโอกาสทำบุญอยู่เสมอๆ ไม่ใช่มีวรอคอยโอกาส ต้องรีบแสวงหาโอกาสสร้างบุญในทุกที่ทุกๆ เวลาทีเดียว

อ่านสังสัชชาด้วยดอกกราชพฤกษ์

๕๔

*เมื่อครั้งที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าประทับอยู่ที่กรุงสาวัตถี มหาชนเป็นอันมากพากันบูชาพระพุทธรองค์ด้วยการปฏิบัติบูชา และอามิสบูชา พระมหาโมคคัลลานเถระได้ถือโอกาสนั้น เทียวจาริกไปตามสวรรค์ เพื่อเยี่ยมเยือนเทพบุตรเทพธิดาทั้งหลาย แล้วถือโอกาสไต่ถามถึงบุพกรรมของเทพบุตรเทพธิดาทั้งหลาย เพื่อจะได้นำมาเล่าให้กับพุทธศาสนิกชนได้รับฟัง เป็นกำลังใจ ในการสร้างบารมีให้ยิ่งๆ ขึ้นไป

วันหนึ่ง พระมหาโมคคัลลานะไปยังสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ได้พบวิมาน ๔ หลัง ตั้งเรียงรายรุ่งเรืองตระการตาด้วยรัศมี และได้พบเหล่าเทพธิดา ๔ องค์ เสวยทิพยสมบัติอยู่ในวิมาน ทั้ง ๔ หลังนั้น ท่านจึงเข้าไปพบ พอเหล่าเทพธิดาเห็นพระเถระ ผู้มีอานุภาพมาก จึงพากันลงจากวิมานของตนแล้วเข้ามาไหว้พระเถระ พระเถระท่านจึงเอ่ยถามว่า “ดูก่อนแม่เทพธิดาทั้งสี่ พวกท่านแต่ละนางช่างงดงามเหลือเกิน มีรัศมีรุ่งเรืองสว่างไสว ทิพยสมบัติก็ละเอียดประณีตเกินพรรณนา พวกท่านได้พากันสร้างบุญอะไรไว้ จึงมีวิมานเรียงรายอยู่ใกล้กัน และมีทิพยสมบัติ อันโอฬารอย่างนี้”

อานิสงส์บูชาด้วยดอกราชพฤกษ์

๕๕

เทพธิดาทั้งสี่พอได้ฟังคำถามของพระเถระ ต่างคืออกดีใจที่จะได้ประกาศบุญกรรมที่ตนเองได้กระทำไว้ เทพธิดาองค์แรกกล่าวตอบพระเถระว่า “ข้าแต่พระคุณเจ้าผู้เจริญ เมื่อครั้งที่ยังเป็นมนุษย์นั้น ดิฉันได้สร้างบุญเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดิฉันได้เห็นพระภิกษุรูปหนึ่ง ท่านเดินบิณฑบาตอยู่ในพระนคร ตอนนั้นดิฉันเองไม่มีไทยธรรมอะไรที่จะถวายท่าน มีเพียงดอกราชพฤกษ์กำหนึ่งเท่านั้น แม้กระนั้นก็ตาม ดิฉันคิดว่า การที่เราเห็นบุญเขตเช่นนี้แล้ว จะไม่ถวายอะไรเลยนั้นเป็นการไม่สมควร จึงน้อมถวายดอกราชพฤกษ์นั้นแด่พระภิกษุรูปนั้น ด้วยผลแห่งบุญนั้น ดิฉันจึงได้ทิพยสมบัติเช่นนี้”

เทพธิดาองค์ที่ ๒ กล่าวตอบว่า “ข้าแต่พระคุณเจ้า แม้ดิฉันเองก็เป็นเหมือนเทพนารีองค์นี้ ได้พบพระคุณเจ้าองค์หนึ่ง ในมือของดิฉันเองไม่ได้มีสิ่งของที่ควรขบฉันเลย มีเพียงดอกบัวขาบกำมือหนึ่งเท่านั้น ดิฉันคิดว่า การที่เราพบเนื่อนาบุญอย่างนี้แล้ว ไม่รีบสร้างบุญกับท่าน เป็นสิ่งที่ไม่สมควรเลย เมื่อโอกาสอย่างนี้มาถึงแล้ว เราควรรีบตักดวงบุญให้เต็มทีเมื่อคิดอย่างนี้ ดิฉันก็น้อมถวายดอกบัวขาบกำหนึ่งนั้น ด้วยผลแห่งบุญนั้น ทำให้ดิฉันได้ทิพยสมบัติอันโอฬารอย่างน่าอัศจรรย์”

อ่านสังสัชชาด้วยดอกกราฟิกซ์

๕๖

เทพนาริองค์ที่ ๓ พอฟังบุพกรรมของเทพนาริทั้งสององค์จบ จึงกล่าวต่อไปว่า “พระคุณเจ้าผู้เจริญ แม้ตัวดิฉันเองก็ได้พบพระคุณเจ้าองค์หนึ่งเดินบิณฑบาตอยู่ในเมืองไม่ได้มีโภชนาหารอะไรอยู่ในมือเลย มีเพียงดอกบัวหลวงกำมือเดียวเท่านั้น ก็คิดอย่างทีเทพธิดาทั้งสององค์นั้นคิดนั้นแหละว่าการที่เราไม่ให้อะไรเมื่อได้พบเนื้อนาบุญอย่างนี้ เป็นการไม่ควรเลย จึงได้น้อมกำดอกบัวหลวงนั้นถวาย นี่เป็นผลแห่งบุญในครั้งนั้น”

เทพนาริองค์ที่ ๔ กล่าวตอบพระเถระว่า “แม้ดิฉันเองก็ได้สร้างบุญเหมือนกับเทพธิดาสหายทั้งสามองค์นั้น ดิฉันได้พบพระภิกษุองค์หนึ่ง มีจิตเลื่อมใสอย่างเต็มที่ เห็นท่านเดินมาอย่างสงบบำารวม ในขณะที่นั้นดิฉันมีเพียงดอกมะลิอยู่ในมือเท่านั้น ความที่ไม่อยากจะพลาดโอกาสบุญ จึงได้น้อมถวายดอกมะลินั้นด้วยความเคารพ น่าอัศจรรย์เหลือเกินว่า ผลบุญเพียงเล็กน้อยที่สร้างในเนื้อนาบุญอันเลิศกับพระสาวกของพระชินสีห์ จะทำให้ได้มหาสมบัติใหญ่ถึงเพียงนี้”

นี่เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์มาก ผลแห่งบุญที่เทพธิดาทั้งสี่ได้ถวายดอกไม้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่ให้ผลมากมายถึงเพียงนี้เมื่อภพชาติก่อนนั้น เทพนาริทั้งสี่ได้เกิดในสมัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า กัสสปะ ซึ่งเป็นพระพุทธรเจ้าองค์ที่ตรัสรู้ก่อนพระบรมศาสดาของเรา เทพธิดาทั้งสี่นั้นได้เกิดในตระกูลที่มี

อานิสงส์บูชาด้วยดอกราชพฤกษ์

๕๓

อันจะกิน ในนครปณณกตะ ในรัฐที่ชื่อว่า เอลิกะ พอเติบโตขึ้น ก็มีครอบครัวอยู่ในพระนครนั้น ในสมัยศาสนาของพระกัสสป- สัมมาสัมพุทธเจ้าได้ขยายไปทั่วชมพูทวีป มหาชนต่างก็มีโอกาส สร้างบุญกันอย่างเต็มที่

หญิงทั้งสี่คนมีโอกาสสร้างบุญกันตามลำดับ นางหนึ่ง เห็นภิกษุรูปหนึ่งก็ได้ถวายดอกราชพฤกษ์ นางหนึ่งได้ถวาย ดอกบัวขาวกับภิกษุอีกรูปหนึ่ง นางหนึ่งได้ถวายดอกบัวหลวง กับภิกษุอีกรูปหนึ่ง และคนสุดท้ายได้ถวายดอกมะลิแก่ภิกษุอีกรูปหนึ่ง พอทั้งสี่คนตายไปตั้งแต่ภพชาตินั้น ได้ไปบังเกิดใน สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ แต่ละองค์มีนางอัปสรพันหนึ่งเป็นบริวาร เสวยทิพยสมบัติจนหมดอายุของชาวสวรรค์นั้น จุตีเวียนวน ไปๆ มาๆ อยู่บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เวลาผ่านไปยาวนาน บุญ ยังส่งผลไม่หมดสิ้น จนมาถึงในสมัยพุทธกาลนี้ เทพนารีทั้งสี่ ยังเสวยทิพยสมบัติอยู่ที่ดาวดึงส์นั่นเอง

พระเถระฟังบุพกรรมของเทพนารีทั้งสี่องค์ แล้วก็กล่าว อนุโมทนาด้วยความชื่นชมยินดี แล้วท่านก็ได้แสดงธรรมแก่ เหล่าเทพธิดานั้น พอจบพระธรรมเทศนา เทพธิดาทั้งสี่พร้อมทั้ง บริวาร ก็ได้บรรลุธรรมเป็นพระโสดาบัน

เราจะเห็นได้ว่า ผลแห่งบุญที่ได้ทำกับเนื่อนาบุญนั้น

อานิสงส์บูชาด้วยดอกกราชพฤกษ์

๕๘

นำอัครรรยเหลือเกิน มีผลมากมายมหาศาล ถึงขนาดที่ว่าเวียนเกิดเวียนตายอยู่แต่บนสวรรค์ นี่ไม่ใช่สิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่เราจะมองข้ามเลย สิ่งที่เราได้ตั้งใจสร้างมหาวิหารพระมงคลเทพมุนี เพื่อเป็นการบูชาหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกายนั้น ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มาก เป็นสิ่งที่ทรงคุณค่า บุญกุศลไม่มีประมาณจะบังเกิดขึ้นกับพวกเราทุกๆ คนอย่างไม่มีประมาณ ขอให้มีความปีติใจ ปลาบปลื้มใจกันเถอะ สิ่งนี้จะทำให้พวกเราทุกคนสมปรารถนาในทุกสิ่ง

